

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Mgr. M. Š.**, v řízení zastoupeného Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 14, proti žalovanému **Vrchnímu soudu v Olomouci** se sídlem Olomouc, Masarykova třída 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

I. Žalovanému **se ukládá**, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žalobcově žádosti o poskytnutí informace ze dne 9.11.2010 vyřizované žalovaným pod sp. zn. Si 18/2010 v části, ve které údaje poskytnutého rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2009 č.j. 1 Co 315/2008-173 anonymizoval.

II. Žaloba, aby bylo žalovanému uloženo rozhodnout o žalobcově žádosti o poskytnutí informace vyřizované žalovaným pod sp. zn. Si 18/2010 v části týkající se sdělení údajů o právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2009 č.j. 1 Co 315/2008-173, se **zamítá**.

III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného.

Soud nemá k dispozici správní spis, když ten je podle sdělení žalovaného již od 27.12.2010 v držení Ministerstva spravedlnosti, soud však nemá pochybnosti o skutkovém stavu věci, který soudu předestřeli žalobce a žalovaný shodně. Krajský soud tak zjistil, že žalobce podal k žalovanému žádost ze dne 9.11.2010, o poskytnutí informací podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném v listopadu 2010 (dále jen „InfZ“), kterou žádal o poskytnutí informací o obsahu rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2009 č.j. 1 Co 315/2008, *„ve kterém měl být vyjádřen právní názor, podle kterého práva a povinnosti z ochrany osobnosti fyzické osoby postiženého a osoby původce zásahu nemohou přejít na jiné osoby“*. Uvedl, že žádá o informace o obsahu tohoto rozhodnutí, o tom, zda a kdy nabylo právní moci a aby mu byla zaslána kopie uvedeného rozhodnutí. Dne 10.11.2010 žalovaný žalobci zaslal (žalobci doručeno 13.10.2010) zásilku, kterou žalobci zaslal anonymizované znění požadovaného rozhodnutí, kdy byla anonymizována jména a příjmení předsedy senátu a soudců, jméno, příjmení a bydliště žalobkyně, jméno, příjmení a sídlo zástupce žalobkyně, který je advokátem, obchodní firma, identifikační číslo a sídlo žalované, která je právnickou osobou, jakož i některé údaje obsažené v odůvodnění (konkrétně *„formou omluvy ke zveřejnění v Z.“*, *„původní žalované B. k. n.“*, *„bývalého zaměstnavatele B. k. n.“*, *„JUDr. L. J.“*, *„Ing. M. K.“*, *„původní žalovaná B. k. n. Z., p. o.“*, aj.). Zásilka dále obsahovala sdělení žalovaného, že je mu zasíláno anonymizované znění rozhodnutí a sdělení, že právní moc na toto rozhodnutí vyznačuje soud prvního stupně, v tomto případě Krajský soud v Brně; informace, zda a kdy rozhodnutí nabylo právní moci proto žalobce zjistí u tohoto soudu. Žalobce se proti nečinnosti žalovaného bránil stížností k Ministerstvu spravedlnosti ze dne 16.12.2010 podle § 16a InfZ, která však dodnes nebyla vyřízena.

Žalobce namítá nečinnost žalovaného, když žalovaný žalobci neposkytl úplné znění (kopii) požadovaného rozhodnutí a nesdělil mu, zda a kdy nabylo právní moci, přičemž současně ani nerozhodl o částečném odmítnutí žalobcovy žádosti. Má za to, že bezvýsledně vyčerpал mimosoudní prostředky ochrany proti nečinnosti žalovaného, a to stížností ze dne 16.12.2010, která měla být vyřízena do 15 dnů, dodnes však vyřízena nebyla.

Žalovaný namítá předčasnost žaloby, když nápravy lze dosáhnout vyřízením žalobcovy stížnosti ze dne 16.12.2010, přičemž rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti je žalovaný připraven respektovat. K věci samé uvádí, že – byť formálně nerozhodl o částečném odmítnutí žalobcovy žádosti – žádosti žalobce vyhověl, když mu poskytl údaje o „obsahu“ rozhodnutí, t.j. o problematice, která žalobce podle obsahu žádosti zajímala, na což nemá žádný vliv ani to, že formálně žalovaný částečně žalobcovu žádost co do anonymizovaných údajů neodmítl. Pokud mu údaj o tom, že informací o nabytí právní moci předmětného rozhodnutí nedisponuje, sdělil neformálním přípisem, nikoli rozhodnutím o částečném odmítnutí žádosti, volil formu výhodnější pro žalobce ve snaze vyjít žalobci co nejvíce vstříc a umožnit mu získat požadované informace co nejdříve.

Krajský soud předesílá, že přisvědčuje žalobci v tom, že bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti žalovaného, které mu dávají předpisy správního práva, neboť řádně podal stížnost na postup žalovaného podle § 16a InfZ. Tato stížnost měla být vyřízena do 15 dnů. Nebyla-li přesto vyřízena dodnes, je evidentní, že její podání nevede žalovaného k nápravě případného závadného stavu.

Ve věci samé pak dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný je co do údajů, které v poskytnutém rozhodnutí žalobci anonymizoval, nečinný. InfZ ukládá žalovanému jako povinnému subjektu buď požadované informace poskytnout v plném rozsahu, v jakém je o ně žádáno (zde poskytnutí úplné kopie požadovaného rozhodnutí a údaje o nabytí právní moci), anebo – byť i částečně – žalobcovu žádost rozhodnutím odmítnout (§ 15 InfZ). Neposkytl-li (anonymizoval) tedy žalovaný žalobci tyto údaje a nerozhodl ani o odmítnutí žalobcovy žádosti v této části, není možný jiný závěr než, že žalovaný v této části žalobcovy žádosti řádným způsobem nekoná, tzn. je nečinný. Krajský soud proto v této části žalobě jako důvodné podle § 81 odst. 2 s.ř.s. vyhověl, kdy žalovanému k rozhodnutí určil lhůtu 15 dnů, kterou určuje § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Pro úplnost soud dodává, že výrok I. tohoto rozsudku žalovanému nebrání rozhodnout o žalobcově žádosti (fakticky) tak, že předmětné údaje žalobci poskytne.

Co do údajů o nabytí právní moci předmětného rozhodnutí dospěl krajský soud k závěru, že požadovaná informace se nevztahuje k působnosti žalovaného.

Podle § 225 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) soud prvního stupně doručí rozhodnutí o odvolání, pokud je nedoručil odvolací soud přímo.

Podle § 18 odst. 2 bodu II. Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3.12.2001 č.j. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších předpisů, na rozhodnutí soudu II. stupně se vyznačí právní moc vždy dnem doručení poslednímu z účastníků. Doložku právní moci na příslušném rozhodnutí vyznačí soud I. stupně.

Z uvedeného je evidentní, že údajem o tom, kdy předmětné rozhodnutí nabylo právní moci, žalovaný nedisponuje a disponovat jako odvolací soud (soud II. stupně) nemůže, proto bylo v posuzovaném případě namíste žalobcovu žádost v této části odložit a žalobce o tom informovat ve smyslu § 14 odst. 5 písm. c) InfZ. Jakkoli žalovaný žalobci výslovně nesdělil, že v této části žalobcovu žádost „odkládá“, má krajský soud za to, že žalovaný v této části své povinnosti dostál, pokud žalobci sdělil, že požadovanou informaci nedisponuje a povinným subjektem, který tuto informaci může žalobci sdělit, je Krajský soud v Brně. Pro tento postup InfZ nepředepisuje žádné rozhodnutí žalovaného, ale toliko informaci, kterou povinný subjekt poskytne žadateli. Toto informování žadatele o odložení žádosti je pak „materiálním rozhodnutím“ ve smyslu § 65 s.ř.s. (který pro účely soudního přezkumu obsahuje širší definici pojmu „rozhodnutí“ než správní řád), které mohl žalobce napadnout žalobou u správního soudu. S ohledem na to, že předmětnou informaci žalovaný žalobci poskytl, krajský soud žalobu v této části žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Odkazuje-li v této souvislosti žalobce na odst. 173 a 175 nálezů Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 517/10, jedná se podle krajského soudu o odkaz zcela nepřipadný, když v odkazovaném nálezu řešil Ústavní soud situaci, kdy pro žadatele nebylo možno požadovanou informaci získat

jinak. O takovou situaci se však v posuzované věci evidentně nejedná, když informaci o právní moci poskytnutého rozhodnutí může žalobce bez problémů získat u Krajského soudu v Brně, jak mu také žalovaný již před 20 měsíci písemně sdělil.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty druhé s.ř.s., když soud rozhodoval o dvou žalobních požadavcích žalobce. Žalobce byl procesně úspěšný co do žalobního požadavku, aby žalovaný byl povinen rozhodnout o jeho žádosti co do anonymizovaných údajů, žalovaný však byl současně procesně úspěšný co do žalobního požadavku, aby žalovaný byl povinen rozhodnout o žalobcově žádosti co do údajů o právní moci požadovaného rozhodnutí. Rozdíl procesního úspěchu a neúspěchu každého z účastníků řízení je roven nule, proto krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení: Proti výrokům I. - II. tohoto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Ostravě dne 31. srpna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu